

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้กับอายุปักเจกัน ของกล้วยไม้ hairyตัดดอก

The Relationship between Soluble Solids Content and Vase Life of Dendrobium Cut Flowers

สุภาณี นามบุตร¹ และ วชิรญา อิ่มสถาบายน์^{1,*}
Supanee Nambut¹ and Wachiraya Imsabai^{1,*}

Abstract: Many studies in various kinds of flower showed that there is a relationship between the food reserve and the vase life. If there is a relationship between soluble solids content (SSC) and vase life of orchid, SSC can be used as an index of orchid quality. This study aims to evaluate the relationship between SSC and the vase life of Dendrobium flower. The study was divided into two parts. The first part was the relationship between SSC in the stem of six Dendrobium cvs: Sonia, Lucky, Princess, Sakura, Burana Jade, and Lucky Duan, and Dendrobium 'Khao Sanan' having 3, 4, 5, and 6 blooming flowers and their vase life. It was found that there was no correlation between SSC in the flower stem and the vase life ($r=0.071$, $P=0.711$). However, there was a slight positive relationship between SSC in the stem of 'Khao Sanan' with different number of open flowers and the vase life ($r=0.280$, $P=0.03$). The second part was the relationship between SSC in leaves from Dendrobium plant of different age (1, 2 and >2 years) and the vase life of their flowers. Only a slight positive correlation of SSC and the vase life ($r=0.183$, $P=0.025$) was found. It was concluded that SSC could not be used as an index of the quality of Dendrobium cut flowers.

Keyword: soluble solids content, Dendrobium, quality

บทคัดย่อ: การศึกษาในอดีตไม่หลายชนิดพบความสัมพันธ์ข้อดีเจนระหว่างปริมาณอาหารสะสมกับอายุของดอกไม้ หากทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (soluble solids content: SSC) กับอายุปักเจกัน อาจจะทำให้สามารถใช้ SSC เป็นตัวชี้บ่งบอกถึงคุณภาพของดอกไม้ได้ ดังนั้นจึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุปักเจกันในกล้วยไม้ hairyตัดดอก ประเมินความสัมพันธ์ด้วยค่า correlation coefficient (r) แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ SSC ในก้านซ่อดอกกับอายุปักเจกันของซ่อดอก ในกล้วยไม้ hairy 6 สายพันธุ์ คือ พันธุ์โซโนเรีย ลัคกี้ พรินเซส ชาครุวนูรุณเดช และลัคกี้ด้า และกล้วยไม้ hairy พันธุ์ขาวสนานที่มีจำนวนดอกบานแตกต่างกัน คือ 3 4 5 และ 6 ดอก พบร่วมกับว่า SSC ในก้านซ่อดอกของกล้วยไม้ hairy พันธุ์ต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุปักเจกัน ($r=0.071$, $P=0.711$) และ SSC ในก้านซ่อดอกของกล้วยไม้ hairy พันธุ์ขาวสนานที่มีดอกบานต่างกันมีความสัมพันธ์กับอายุการปักเจกันค่อนข้างต่ำ ($r=0.280$, $P=0.03$) การทดลองส่วนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง SSC ในใบกล้วยไม้จากต้นกล้วยไม้ hairy พันธุ์ขาวสนานอายุ 1 2 และมากกว่า 2 ปี กับอายุการปักเจกันของซ่อดอกพบว่า SSC ในใบกล้วยไม้ กับอายุการปักเจกันของซ่อดอกกล้วยไม้มีความสัมพันธ์กันต่ำ ($r=0.183$, $P=0.025$) สรุปได้ว่าไม่สามารถใช้ SSC เป็นตัวชี้บ่งบอกถึงคุณภาพของกล้วยไม้ hairyตัดดอกได้

คำสำคัญ: ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้, กล้วยไม้ hairy, คุณภาพ

¹ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Department of Horticulture, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University

*Corresponding author: agrwyi@ku.ac.th

คำนำ

กล้วยไม้จัดเป็นไม้ตัดดอกที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากมีความหลากหลายด้านลักษณะ กลิ่น ขนาด รูป่าง และยังมีอายุการใช้งานหรืออายุการบักเจกันที่ยาวนานกว่า เมื่อเทียบกับดอกไม้หลายชนิด (ครรชิต, 2547) ทำให้การส่งออกกล้วยไม้มีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ จากปริมาณการส่งออกที่สูงที่สุดในกลุ่มประเทศไม้ดอกไม้ประดับ (สำนักเศรษฐกิจการเกษตร, 2559) ดังนั้นคุณภาพของกล้วยไม้มีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการผลิตกล้วยไม้

ในการตรวจคุณภาพของผลิตผลก็สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ในมะม่วงน้ำดอกไม้ จะใช้ความถ่วงจำเพาะเป็นตัวบ่งคุณภาพความอ่อนแก่ของมะม่วงໄได้ หรือ ในทุเรียนก็มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุผลกับปริมาณน้ำตาลในก้านผลทุเรียนพันธุ์ชนิดนี้และพันธุ์หมอนทอง พบร่วงปริมาณน้ำตาลทั้งหมดในก้านผลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอายุการเก็บเกี่ยว ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวนับที่บ่งบอกถึงคุณภาพความอ่อนแก่ของทุเรียนได้ (รัชฎา, 2533) และนอกจากนี้ยังพบว่ามีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้กับคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตรหลายชนิด เช่น ในฝรั่งพันธุ์เย็นสองและองุ่นพันธุ์เชีราก พบร่วงปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอายุผลที่มากขึ้น ซึ่งสามารถใช้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้เป็นตัวนับในการเก็บเกี่ยวได้ (อดิศร, 2548)

คุณภาพของกล้วยไม้นั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว (นิธิยา และคณะ, 2537) และปัจจัยภายใน ได้แก่ อาหารสะสมจำพวกคาร์โบไฮเดรตซึ่งอยู่ในรูปของแป้งและน้ำตาล (ครรชิต, 2547) ซึ่งหลังการตัดดอกกล้วยไม้ออกมาจากการตัดแล้ว กล้วยไม้จะไม่สามารถสร้างอาหารได้อีก เมื่อตัดออกในช่วงนี้การบานและการ

พัฒนาในส่วนอื่นๆ ของดอก อาหารที่เคยมีอยู่ในดอกจะจึงหมดไปอย่างรวดเร็ว (Mayak and Dilley, 1976) จึงทำให้เกิดข้อสันนิฐานว่า การที่กล้วยไม้มีอาหารสะสมซึ่งเป็นสารจำพวกคาร์โบไฮเดรตซึ่งอยู่ในรูปของแป้งและน้ำตาลมากนั้น อาจจะมีความสัมพันธ์กับอายุการใช้งานหรืออายุการบักเจกันของกล้วยไม้

การศึกษาในดอกไม้หลายชนิดพบความสัมพันธ์ชัดเจนระหว่างปริมาณอาหารสะสมกับอายุของดอกไม้ แม้กระหังดอกไม้ที่ไม่ได้เก็บเกี่ยวออกจากการตัดน้ำหน้าเพิ่มอาหารให้กับดอกก็สามารถยึดอายุของดอกบนต้นได้นานขึ้น (Monteiro et al., 2002) ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาหารสะสม ซึ่งทำการวัดในรูปของแข็งที่ละลายน้ำได้ (soluble solids content ; SSC) ในก้านช่อตัดออกและใบกล้วยไม้ กับอายุการบักเจกัน เพื่อดูว่าค่าของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงจะมีผลให้ตัดดอกกล้วยไม้มีอายุการบักเจกันที่สูงตามด้วยหรือไม่ เพราะอายุการบักเจกันของกล้วยไม้เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพของกล้วยไม้ที่ตัดออกจากต้นว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้นานเท่าใด (นิธิยา และคณะ, 2537)

เนื่องจากปัจจุบันการผลิตกล้วยไม้มีเพื่อการส่งออกมีมาก และคุณภาพของดอกกล้วยไม้มีความสำคัญ ดังนั้นการที่จะตรวจคุณภาพของกล้วยไม้ โดยดูจากปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว และยังทำให้เราสามารถทราบได้คร่าวๆ ถึงอายุบักเจกันของกล้วยไม้หรือคุณภาพของกล้วยไม้ได้อีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการ

ตัดดอกกล้วยไม้ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ กล้วยไม้สกุลหวายตัดดอก จากสวนคุณวิเชียรจิตซึ่งอยู่ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ในส่วนของก้านดอกกับอายุปักเจกันของช่อดอก

การทดลองย่อย 1.1 ศึกษาในกลั่วไม้ hairyตัดดอกที่ต่างพันธุ์ก้านจำนวน 6 สายพันธุ์คือ กลั่วไม้ hairyพันธุ์เชนีย์ พันธุ์ลัคกี้ พันธุ์พริมเมซ์ พันธุ์ชาครุ พันธุ์บูรพาเจด พันธุ์ลัคกี้ด้า พันธุ์ลัคกี้ 5 ช่อ โดยใช้ช่อดอกขนาดกลางตามมาตรฐานการส่งออก มีความสัมกำเสมอ ภูร่างปกติ และไม่มีช่อแขนง คัดเลือกช่อที่มีดอกบาน 4-6 ดอก

การทดลองย่อย 1.2 ศึกษาในกลั่วไม้ hairyตัดดอกพันธุ์ข้าวสารน้ำ ที่มีจำนวนดอกบาน 3 4 5 และ 6 ดอก อย่างละ 15 ช่อ ซึ่งคาดว่าช่อดอกกลั่วไม้ที่มีจำนวนดอกบานแตกต่างกันจะมีปริมาณ SSC ต่างกัน โดยช่อดอกกลั่วไม้ที่มีจำนวนดอกบานมากกว่าจะมีปริมาณ SSC มากกว่าช่อดอกกลั่วไม้ที่มีจำนวนดอกบานน้อยกว่า

ส่วนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ในส่วนของใบก่อนการเก็บเกี่ยวช่อดอกกับอายุปักเจกันของช่อดอกโดยศึกษาในกลั่วไม้ hairyข้าวสารน้ำที่มีอายุต้น 1 ปี 2 ปี และมากกว่า 2 ปี เก็บเกี่ยวช่อดอกกลั่วไม้จำนวน 50 ช่อจากต้นกลั่วไม้แต่ละอายุ นำกลั่วไม้จากต้นกลั่วไม้แต่ละอายุ มาตัดโคนก้านช่อดอกเฉียง 45 องศา จากตัดล่างสุดถึงปลายก้านให้มีความยาว 10 cm (เก็บตัวอย่างก้านดอกที่ห่างจากตัดสุดท้าย 10 cm เพราะจะได้น้ำช่อกลั่วไม้เดียวกันไปใช้ในการประเมินอายุปักเจกัน) แล้วปักเจกันในหลอดแก้วบรรจุน้ำ reverse osmosis (RO) หลอดละ 12 ml ปักเจกันไว้ที่อุณหภูมิห้อง 25 ± 2 °C บันทึกการสื่อมสภาพของดอกกลั่วไม้วันละ 1 ครั้ง

การบันทึกผล

1. ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (SSC) การทดลองส่วนที่ 1 ตัดส่วนของก้านดอกที่อยู่ห่าง

จากตัดสุดท้าย 10 cm ซึ่งน้ำหนักก้านดอก 3 g เติมน้ำ RO 6 ml และการทดลองส่วนที่ 2 เก็บตัวอย่างใบกลั่วไม้ในตัวแห่งใบที่ 3-4 จากราดในต้นที่ทำการตัดช่อดอก ในช่วงเวลา 16.30 -18.00 น. ทำการสะodaในกลั่วไม้ และซึ่งน้ำหนักใบ 3 g และเติมน้ำ RO 15 mL จำนวนน้ำตัวอย่างมาปั่นด้วยเครื่อง homogenizer จนละเอียดแล้วจึงนำไปปั่นให้เย็นให้ติดตะกรอนที่ความเร็วรอบ 6000 rpm 15 นาที แล้วนำส่วนใส่ที่ได้มาวัดค่า SSC ด้วยเครื่อง hand refractometer (ATAGO รุ่น ATC-1)

2. อายุปักเจกัน โดยกำหนดว่าเมื่อตัดออกบานเกิดการสื่อมสภาพมากกว่าหรือเท่ากับ 50 % ของตัดออกบานทั้งหมดถือว่าหมดอายุปักเจกัน ซึ่งตัดออกบานสื่อมสภาพ คือ ตัดออกบานที่แสดงอาการดอกคร่ำ ดอกลู๊ กีดเส้นเวน (vein) ปากเหลือง กลีบดอกหืดหรือเหลือง ดอกเหี่ยวยแล้วร่วง

3. อัตราการดูดน้ำ บันทึกการลดลงของน้ำในแต่ละวันในหลอดแก้ว โดยยกก้านช่อดอกขึ้นเหนือน้ำกลั่นแล้วบันทึกการดูดน้ำในหน่วย mL/flower/day

การวิเคราะห์สถิติ

การทดลองส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วย DMRT ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ SSC และอายุปักเจกันในการทดลองส่วนที่ 1 และ 2 โดยประเมินจากความสัมพันธ์ด้วยค่า correlation coefficient (r) หากค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก และหากค่าเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

ผลการทดลองและวิจารณ์

ความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุปักเจกันตัดออกกลั่วไม้สกุล hairy ทั้ง 6 พันธุ์ มีปริมาณ SSC และอายุปักเจกันแตกต่างกันทางสถิติ (Table

1) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุปักเจกัน (Figure 1A) โดยพบว่ากลัวยไม่ที่ต่างพันธุ์กันบางพันธุ์มี SSC เท่ากัน แต่มีอายุการปักเจกันแตกต่างกัน เช่น พันธุ์พิรินเซสและชาครุร มีอายุปักเจกัน 7.2 และ 18.4 วัน ตามลำดับ ทั้งที่สองพันธุ์นี้ มีปริมาณ SSC เท่ากัน คือ 3.84°Brix (Table 1) เกิดจากกลัวยไม่ที่ต่างพันธุ์กันอาจมีการผลิตเอนไซม์และการตอบสนองต่อเอนไซม์ที่แตกต่างกัน (อภิรา, 2542) จึงทำให้ดอกไม่ที่ต่างพันธุ์กันเกิดการเสื่อมสภาพไม่พร้อมกัน ผลงานให้มีอายุการปักเจกันแตกต่างกัน แม้ว่าจะมีปริมาณ SSC เท่ากัน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุการปักเจกันของกลัวยไม่ hairy ขาวสารานที่มีจำนวนดอกบานแตกต่างกันพบว่า กลัวยไม่ hairy ขาวสารานที่มีจำนวนดอกบาน 3 4 5 และ 6 ดอก มีปริมาณ SSC แตกต่างกันทางสถิติ แต่อยุปักเจกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (Table 2) และพบความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุการปักเจกันค่อนข้างต่ำ ($r=0.28$, $P=0.03$) (Figure 1B) โดยกลัวยไม่ที่มีจำนวนดอกบาน 6 ดอกมีปริมาณ SSC สูงที่สุด แต่กลับไม่พบว่ามีอายุปักเจกันสูงที่สุด และพบว่ากลัวยไม่ที่มีดอกบาน 4 ดอกมีอายุการปักเจกันสูงสุดแตกต่างไม่ได้มีปริมาณ SSC สูงที่สุด

การทดลองศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง SSC กับอายุปักเจกันของกลัวยไม่ hairy ขาวสารานทั้งสองครั้ง ให้ผลการทดลองไปในแนวเดียวกัน โดยพบว่าซื้อที่มีดอกบาน 4 ดอก มีอายุปักเจกันนานกว่าซื้อกลัวยไม่ที่มีจำนวนดอกบานน้อยหรือกลัวยไม่ที่มีจำนวนดอกบานมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากจำนวนดอกบานที่แตกต่างกัน คือ หากมีจำนวนดอกบานมากหรือน้อยจนเกินไปอาจจะส่งผลให้กลัวยไม่มีอายุการปักเจกันที่สั้นลง เนื่องจากถ้ามีดอกบานที่มากเกินไปอาจทำให้กลัวยไม่เกิดการเสื่อมสภาพได้เร็ว หรือการตัดกลัวยไม่ในระยะที่มีจำนวนดอกบานน้อยเกินไป ดอกตูมก็จะไม่สามารถบานเพิ่มได้ ทำให้เกิดการหลุด

ร่วงของดอกตูมและช่อดอกจะเสื่อมสภาพได้เร็ว ตั้งน้ำสูงจึงควรตัดดอกกลัวยไม่เมื่อมีจำนวนดอกบานไม่น้อยกว่า 4 ดอก เช่นเดียวกับการกำหนดมาตรฐานก่อตัวของ มะกอกช. (มะกอก.5001-2552) ที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของกลัวยไม่สกุล hairy ที่ต้องมีดอกบานไม่น้อยกว่า 4 ดอก (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2552) เพื่อให้ได้ดอกกลัวยไม่ที่มีคุณภาพและมีอายุการใช้งานที่นานที่สุด (สายชล, 2531)

การทดลองในส่วนของใบ โดยศึกษาในกลัวยไม่ hairy ขาวสารานที่มีอายุต้นแตกต่างกัน คือ อายุต้น 1 ปี 2 ปี และมากกว่า 2 ปี พบว่า SSC และอายุปักเจกันมีความแตกต่างกันทางสถิติ (Table 3) แต่ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับระหว่าง SSC กับอายุปักเจกัน ($r=0.183$, $P=0.025$) โดยในกลัวยไม่ที่มีอายุต้น 2 ปี และมากกว่า 2 ปี มี SSC สูงสุด แต่กลัวยไม่อายุต้น 2 ปี มีอายุปักเจกันต่ำสุด และในกลัวยไม่อายุต้น 1 ปี มี SSC ต่ำสุดกับกลัวยไม่ได้มีอายุปักเจกันที่ต่ำสุดเช่นกัน จะเห็นว่ากลัวยไม่ที่มีอายุต้นมากกว่าจะมี SSC ที่สูงกว่า ก็นื่องมาจากกลัวยไม่ที่มีอายุต้นมากอาจมีความสมบูรณ์ที่มากกว่า จึงทำให้ SSC จากใบกลัวยไม่ที่มีอายุต้นมากกว่าค่าสูง แต่หากดูถึงความสัมพันธ์ก็จะพบว่า ถึงแม้ว่าจะมี SSC สูงแต่กลัวยไม่ก็ยังคงมีอายุปักเจกันที่สั้น ดังนั้นความสมบูรณ์ของต้นก็อาจจะไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่มีผลต่อกุณภาพของกลัวยไม่ hairy ตัดดอก บีจจัยภายนอกต่างๆ ก็อาจจะมีผลต่อกุณภาพของดอกได้ เช่น ในเรื่องของการเก็บเกี่ยว วิธีการเก็บเกี่ยว อุณหภูมิ การดูแลรักษาทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว และก้าวเอนไซม์เป็นต้น (ครรชิต, 2547) ดังนั้นในการตัดกลัวยไม่ก็ควรเลือกระยะที่มีความเหมาะสม และต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อให้ได้กลัวยไม่ที่มีคุณภาพที่ดี

อัตราการดูดน้ำ

อัตราการดูดน้ำ พบว่าทั้งสองการทดลองมีแนวโน้มของการดูดน้ำเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน (Figure 2) ซึ่งมีตัวการคูณน้ำสูงใน 1-2 วันแรก และจะค่อยลดลงอย่างช้าๆ จนถึงวันสุดท้ายของการเก็บบันทึกผล ซึ่งดอกไม้ที่ตัดจากต้นและแซ่ก้านดอกในน้ำ จะพบว่าดอกไม้บางชนิดมีการคูณน้ำลดลงตั้งแต่วันแรกที่แซ่ก้านก้านดอกในน้ำ ดอกไม้บางชนิดมีการคูณน้ำเพิ่มขึ้นในระยะเวลา 1-2 วันแรก และตัวการคูณน้ำของดอกไม้จะลดลง น้ำหนักของดอกไม้จะเพิ่มขึ้นด้วยเมื่อดอกไม้มีการคูณน้ำเพิ่มขึ้น และน้ำหนักของดอกไม้จะลดลง ในเวลาต่อมา เพาะภารคูณน้ำของดอกไม้ลดลง แต่โดยทั่วไป น้ำหนักของดอกไม้จะมีแนวโน้มลดลงตลอดเวลาที่ปักเจกัน จึงทำให้ดอกไม้แสดงอาการเหี่ยว หรืออีกสาเหตุที่ทำให้อัตราการคูณน้ำลดลงอาจเนื่องมาจากท่อลำเลียง (xylem) ในก้านดอกมีบางสิ่งขัดขวาง ทำให้ท่อลำเลียงน้ำเกิดความอุดตัน จึงทำให้มีอัตราการคูณน้ำที่น้อยลง (สายชล, 2531) ดังนั้นเมื่อขึ้นน้ำ กลั่วอยู่ไม่ไป เช่นน้ำควรจะเป็นน้ำที่สะอาดและคราฟไสสารยับยั้งจุลินทรีย์ในน้ำด้วย เพื่อลดปะชากรของจุลินทรีย์ภายในน้ำและลดการอุดตันของท่อน้ำ เพื่อให้กลั่วไม่คูณน้ำได้ดีและมีอายุการปักเจกันที่นาน

จากการทดลองนี้พบว่าไม่สามารถใช้ SSC ประเมินอายุการใช้งาน (อายุปักเจกัน) ของกลั่วไม้ hairy ได้ อาจเนื่องจาก การใช้ก้านดอกกลั่วไม้เพียงบางส่วนเพื่อมาประเมินค่า SSC ไม่ใช่ตัวแทนที่ดี จึงอาจจำเป็นต้องใช้เนื้อเยื่อของทั้งก้านมาประเมินค่า SSC รวมทั้งคุณภาพของกลั่วไม้อาจจะไม่ได้ขึ้นกับ SSC เพียงปัจจัยเดียว อาจจะยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของดอกกลั่วไม้ด้วย เช่น ปัจจัยต่างๆ หลังการตัดดอกไม้ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของดอกไม้ ได้แก่ วิธีการตัดดอกไม้ อายุของดอกไม้ขณะตัด เป็นต้น (Waters, 1967) ดังนั้นควร มีการทำการทดลองต่อไปในอนาคต เพื่อหาปัจจัยที่จะสามารถบ่งชี้ถึงคุณภาพของกลั่วไม้ hairy ตัดดอกได้ มาเป็นตัวแทนประเมินอายุการใช้งานของกลั่วไม้ hairy ตัดดอก

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ ได้กับอายุปักเจกัน ในกลั่วไม้พันธุ์ต่างๆ และในกลั่วไม้พันธุ์ขาวสนานที่มีจำนวนดอกบานต่างกัน และมีอายุตันแตกต่างกัน ไม่พบความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ ได้กับอายุปักเจกัน ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ ได้ (SSC) เป็นตัวชี้บ่งบอกคุณภาพของดอกกลั่วไม้ hairy ตัดดอกได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2552. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร ชื่อดอกกลั่วไม้. กรุงเทพฯ. 6 น.
- ครรชิต ธรรมศิริ. 2547. เทคนิโอลี่การผลิตกลั่วไม้. บริษัทพริวินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), กรุงเทพฯ. 283 น.
- นิธิยา รัตนานปนนท์ และ ดนัย บุญยะเกียรติ. 2537. การปฏิบัติภารหนักการเก็บเกี่ยวผัก และผลไม้. สำนักพิมพ์โอดียนสโตร์. กรุงเทพฯ. 171 น.
- รัชฎา เศรษฐวงศ์สิน. 2533. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการเก็บเกี่ยวกับความแข็งของข้าวผลลูกเรียน. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. ภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.
- สายชล เกตุชา. 2531. ศรีวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมแห่งชาติ, นครปฐม. 364 น.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2559. ดอกกลั่วไม้สด: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกรายเดือน. ศูนย์สารสนเทศการเกษตร,

- กร Rathawat K. 2002 Effects of exogenous sucrose on carbohydrate levels, flower respiration and longevity of potted miniature rose (*Rosa hybrid*) flowers during postproduction. *Postharvest Biology and Technology* 26: 221-229.
- อดิศร อัศวินรุ่งโรจน์. 2548. การศึกษาดัชนีเก็บเกี่ยวของอุ่นทำไวน์พันธุ์ชีราช. ปัญหาพิเศษปริมาณ้ำตีบ. ภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.
- อภิวรา ประยูรวงศ์. 2542. การผลิตเอทิลีนของกล้วยไม้สกุลหวายพันธุ์ชาร์ดิพพลอยด์ และเตตราพอลอยด์. ปัญหาพิเศษปริมาณ้ำโท. ภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, นครปฐม.
- Mayak, S and D. R. Dilley. 1976. Effect of sucrose on response of cut carnation to kinetin, ethylene, and abscisic acid. *Journal of the American Society for Horticultural Science* 101: 583-585.
- Monteiro, J. A., T. A. Nell and J. E. Barrett. Waters, W.E. 1967. Effect of fertilization schedules on flower production, keeping quality, disease susceptibility and chemical composition at different growth stages of *Chrysanthemum morifolium*. *Proc. Amer. Soc. Hort. Sci.* 91:627-632.

Table 1. Soluble solids content and the vase life of six *Dendrobium* hybrids cut flower.

Cultivars	SSC (°Brix) ¹	Vase life (days) ²
Sonia	3.42 b	10.8 b
Lucky	4.86 a	13.2 b
Princess	3.84 b	7.2 c
Sakura	3.84 b	18.4 a
Burana Jade	4.02 b	13.8 b
Lucky Duan	3.48 b	15.2 a
<i>F</i> -test	*	*

^{1,2} Mean values within a column followed by the same letters are not significantly different at 0.05 level by using DMRT.* significantly different at $p < 0.05$ Table 2. Soluble solids content and the vase life of *Dendrobium* ‘Khao Sanan’ with different open flowers.

Number of open flower	SSC (°Brix)	Vase life (days) ¹
3	2.90	17.3 c
4	3.18	20.0 a
5	3.10	19.1 ab
6	3.28	18.9 ab
<i>F</i> -test	ns	*

¹Mean values within a column followed by the same letters are not significantly different at 0.05 level by using DMRT.ns non significantly different at $p < 0.05$ * significantly different at $p < 0.05$ Table 3. Soluble solids content and the vase life of *Dendrobium* ‘Khao Sanan’ inflorescence from different plant age.

Plant age (years)	SSC (°Brix) ¹	Vase life (days) ²
1	4.84 b	16.4 ab
2	5.56 a	16.1 c
>2	5.56 a	17.5 a
<i>F</i> -test	*	*

^{1,2} Mean values within a column followed by the same letters are not significantly different at 0.05 level by using DMRT.* significantly different at $p < 0.05$

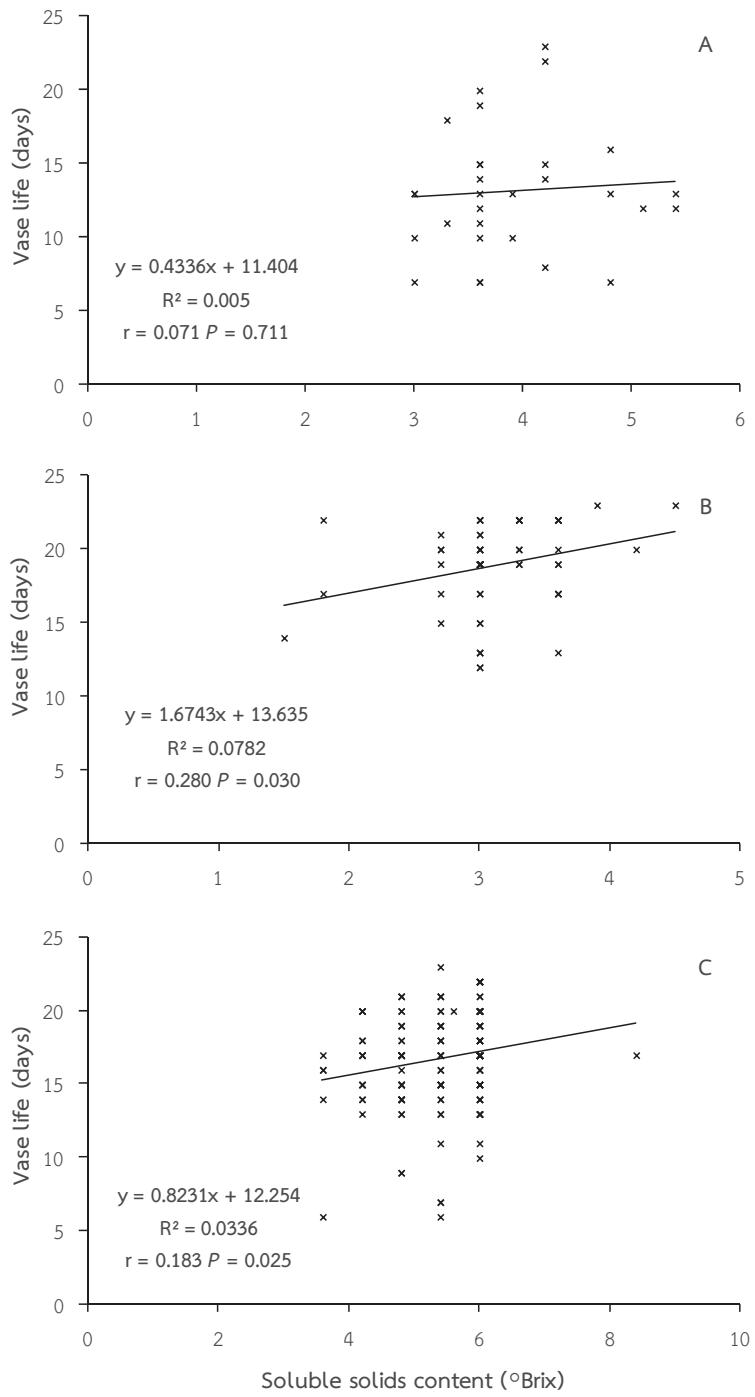
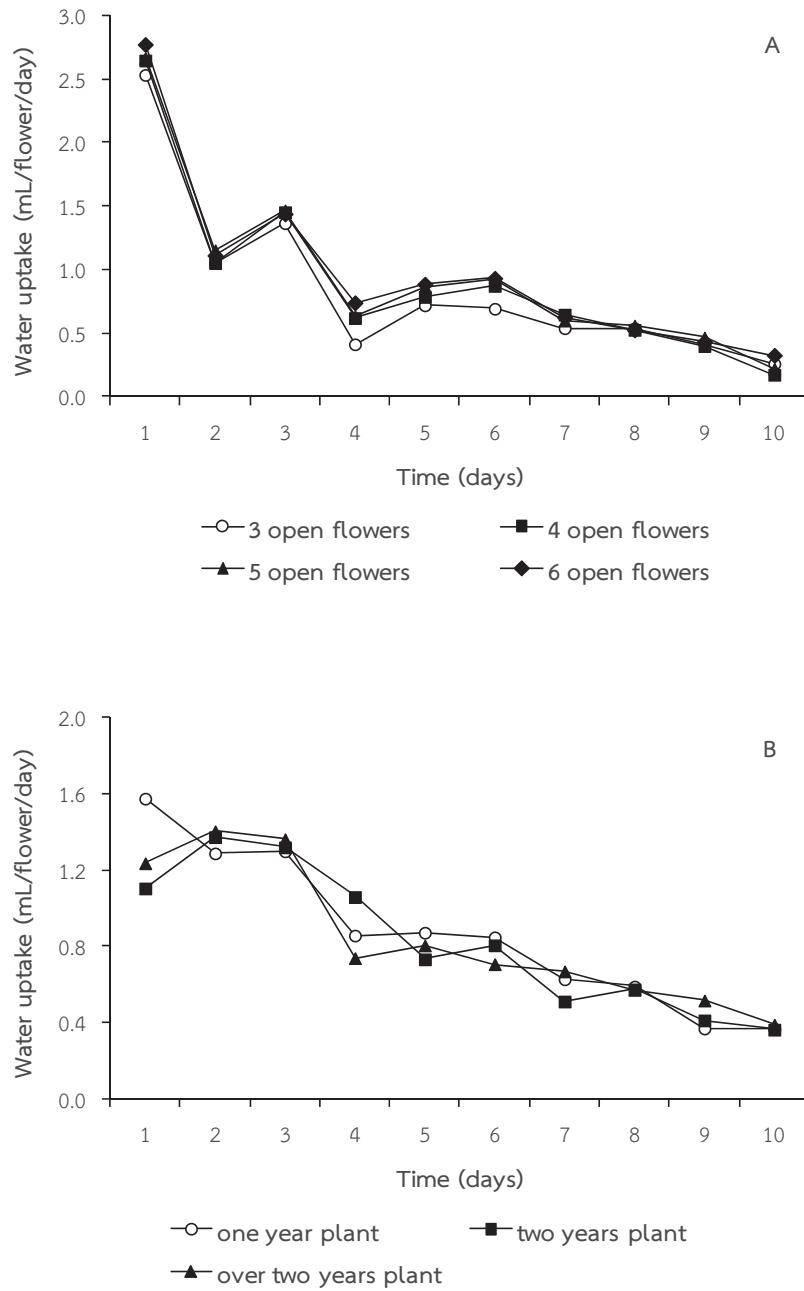

Figure 1. The correlation between SSC with the vase life of *Dendrobium* cultivars (A) or with number open flowers of *Dendrobium* 'Khao Sanan' (B) or with the *Dendrobium* 'Khao Sanan' inflorescence from different plant age (C).

Figure 2. The water uptake of *Dendrobium 'Khao Sanan'* having different number of open flowers (A) and the *Dendrobium 'Khao Sanan'* inflorescence from different plant age (B).